Mùa Phục Sinh: Mùa Ca Ngợi Sự Sống Khải Hoàn

Lý Lạc Long

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Mùa Phục Sinh: Mùa Ca Ngợi Sự Sống Khải Hoàn

Lý Lạc Long

Mùa Phục Sinh: Mùa Ca Ngợi Sự Sống Khải Hoàn

Năm vừa qua (2/12/2005), Nguyễn Tường Vân, một thanh niên Úc gốc Việt, đã bị toà án Singapore kết án tử hình và hành quyết bằng phương pháp treo cổ vì tội chuyển lậu ma túy. Dù hầu hết mọi người đồng ý, buôn bán ma túy là một tội phạm nghiêm trọng cần phải trừng trị thích đáng, nhưng rất nhiều người không đồng ý với bản án tử hình trong trường hợp này và nhất là phương pháp hành quyết tử tội bằng treo cổ . Dư luận công chúng cho rằng bản án quá tàn nhẫn và treo cổ tử tội là một cách hành quyết "dã man". Cho dù chính phủ Úc và các cộng đồng khác trên thế giới đã tích cực vận động xin giảm án cho NTV vì lý do nhân đạo, Singapore vẫn cương quyết không thay đổi quyết định. Sợi dây thòng lọng, hình ảnh hãi hùng của sự chết chóc. Tước đoạt mạng sống của một người ở tuổi 22 , bằng phương pháp treo cổ là một hành vi phản nhân tính về mọi phương diện tình người cũng như lý lẽ. Chính quyền Singapore về mặt này vẫn "dã man" không kém chính quyền La Mã cổ xưa. Còn về phía Việt Nam, ngoài một vài tiếng nói của lương tâm Việt, chính quyền VN đã làm gì để giúp cứu một mạng người của "khúc ruột ngàn dặm"?

Hơn 2000 năm trước, những người sinh sống trong vùng Địa trung Hải cũng đã chứng kiến những hình ảnh chết chóc tương tự, nhưng đó không phải là sợi dây thòng lọng mà là cây thập tự. Người La Mã đã đặt ra "thập tự giá" để hành quyết và răn đe những người chống lại chính quyền La Mã.

Hàng ngàn người đã bị xử tử hình, tay chân bị đóng đinh vào hai thanh gỗ ghép lại thành hình chữ thập. Theo lịch sử, đóng đinh trên thập tự giá là một trong những phương pháp xử tử tàn ác nhất vì nạn nhân không chết ngay mà ở trong tình trạng hấp hối, dở sống, dở chết kéo dài có khi đến cả tuần lễ . Thử tưởng tượng nỗi đau đớn, khốn khổ, nhục nhằn ... của những nạn nhân bị lột trần, treo giữa trời trước khi chết . Một hình ảnh hãi hùng, man rợ , ghê rợn... Gần 2000 năm sau vẫn còn những chính quyền giết người một cách tàn bạo, như phát-xít Đức lùa dân Do Thái vào phòng hơi ngạt, chính sách tàn bạo của phát xít Nhật với các dân tộc châu Á (Trung hoa, Đại Hàn, riêng Việt Nam đã bị chết đói cả triệu người vì chính sách của Nhật). Sau thế chiến thứ hai, thì các chính quyền cộng sản lại giết hại và tàn bạo với chính dân chúng của họ. Bao nhiêu dân Nga, dân Đông Âu, dân Tàu, dân Hàn, dân Miên, dân Việt ... đã bỏ mạng oan uổng dưới sự cai trị của chính quyền cs của chính quốc gia họ? Một người có nhân tính không khỏi đau lòng và xót xa khi xem tài liệu ghi chép lại về những dữ kiện và con số người bị giết hại trong quyển "Black Book of Communism". Riêng VN, cứ thử tưởng tượng nỗi đau đớn, nhục nhằn, khốn khổ ... của rất nhiều người bị "đấu tố" oan ức trong phong trào "Cải cách ruộng đất" ở miền Bắc; sự nhục nhã, bất công của những tù nhân chiến tranh phải chịu đựng trong cại cải tạo; nỗi đau khi phải bó tay nhìn người thân bị hải tặc hãm hiếp, giết hại; nỗi đau nghẹn ngào, ngậm ngùi nuốt lệ chảy ngược về tim của những trẻ em Việt và những nàng kiều Việt bị bán làm nô lệ tình dục; nỗi uất ức của những người

công nhân bị bóc lột, của những người dân lao động nghèo bị áp bức, chèn ép, hà hiếp bởi chính cái chính quyền hô hào là đại diện cho "giai cấp" của họ.
Nếu thêm vào yếu tố thời gian và sự tiến triển của nhân loại, để so sánh, thì các chính phủ cộng sản ở thế kỷ 19, 20 chẳng kém chút nào so với chính quyền La mã ở thế kỷ thứ nhất và các nhóm thống trị tàn bạo khác trước đó trong lịch sử nhân loại. Và tệ hơn nữa, là chính quyền cs tàn bạo và sắt máu với chính dân chúng của họ. Có phải chăng vì đi ngược chiều tiến hóa của nhân loại như vậy nên hầu hết các chính quyền cộng sản ở Liên Sô và Đông Âu đã không thể tồn tại ?
Nhân loại sống trong thế kỷ thứ nhất ghê sợ và không muốn nhắc hay nghĩ đến hình ảnh của thập tự giá. Nhưng ngày nay chúng ta lại thấy hình ảnh của thập tự giá ở các giáo đường, ở các bệnh viện, trên quốc kỳ của nhiều quốc gia vùng Bắc Âu, là dấu hiệu tượng trưng cho nhiều tổ chức nhân đạo như Hội Chữ Thập Đỏ (Red Cross) ... Nói cách khác, ngày nay thập tự giá là một biểu tượng của đạo đức, của tình thương, của tôn nghiêm. Tại sao một hình ảnh chết chóc dã man, hãi hùng, ghê rợn lại trở thành biểu tượng của đạo đức, của tình thương, của sự thánh thiện và tôn nghiêm? Sự chuyển hướng 180 độ này là do một người đặc biệt cũng đã chết trên cây thập tự giá. Người đó là Đức Chúa Jesus, một người vô tội, vì tội của nhân loại mà chịu chết.
Theo kinh sách của Cơ đốc giáo, thì Chúa Jesus phán: " Khi Ta đã được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến với Ta". Lời phán đó đã trở thành sự thật. Thập tự giá đã trở

thành sức mạnh thu hút nhân loại đến với Chúa. Hình ảnh của án phạt đã trở thành hình ảnh của tình thương. Hãi hùng, chết chóc đã biến thành an vui, hy vọng, tất cả chỉ vì Đấng vô tội đã mang tội thế cho ta. Thập giá là nơi tình thương và chân lý đã gặp nhau, nơi công chính và bình an đã hôn nhau, nơi Trời và người có thể giao hòa. Một con đường giải thoát đã được rộng mở cho nhân loại (theo những người có niềm tin vào Thiên Chúa).

Một cách tóm tắt, theo tài liệu của Cơ đốc giáo thì sau khi Chúa Jesus trút hơi thở cuối cùng. Theo luật của La mã lúc đó thì xác của những nạn nhân treo đó cho chim chóc ăn chứ không được chôn cất, nhưng ông Giuse xin và được chấp nhận cho đem xác của Chúa đi an táng trong một hang đá và quân lính chính quyền canh giữ ở bên ngoài thêm 3 ngày. Ba ngày đã qua, bà Magdala, người được Chúa cứu khỏi bệnh tâm thần, đi thăm mộ Chúa để biểu lộ lòng nhớ ơn và phát hiện tảng đá lấp mộ Chúa đã không còn nguyên như cũ, bà nghĩ ai đó đem xác Chúa đi. Bà tìm gặp Petrus và Gioan và báo tin này để hai ông tìm coi có ai lấy xác Chúa không? Gioan đến chỗ an táng trước, thấy thêm những hiện tượng bất thường, như băng vải tẩn liệm còn đó. Và Petrus đến sau, phát hiện thêm là băng vải, khăn che đầu được xếp rất gọn gàng. Nếu Ai đó tính trộm xác Chúa thì phải lợi dụng lúc lính canh ngủ gật, và thời gian này thì rất ngắn ngủi không đủ thời gian để kẽ trộm sắp xếp băng vải gọn gàng lại như thế. Còn phần bà Magdala đang khóc trong mồ, qua nước mắt bà thấy hai người ngồi trên phiến đá chổ để xác Chúa. Họ đã hỏi bà: "Tại sao bà khóc?" Magdala trả lời : "Vì

người ta lấy mất xác của Thầy tôi và không biết họ đã để đâu? Chợt nghe giọng nói quen thuộc phía sau lưng kêu tên bà : "Maria Magdala". Magdala quay lại nhìn, nhận ra Chúa đang đứng, bà giơ tay định ôm chân Chúa, nhưng Chúa phán: " Đừng đụng đến Ta, vì Ta chưa lên cùng Cha Ta, con hãy về bảo các anh em Ta thay Ta, Ta sẽ lên cùng Cha Ta và Cha cùng các con, cùng Chúa Ta và Chúa các con." Nói xong Chúa biến mất, bà Magdala vui mừng chạy về báo tin cho các môn đệ biết Chúa đã phục sinh, nhưng họ không tin và cho là bà nói sảng, ngoại trừ Petrus và Gioan thì đã thấy những hiện tượng hữu hình “bất thường” ở mộ Chúa nên tin. "Theo Kinh Thánh, Đức Jesus phải trỗi dậy từ cõi chết." Gioan, dựa vào những hiện tượng hữu hình đó, kết luận, chẳng có ai trộm xác của Chúa mà "cái chết đã thất bại, cái chết đã bị ánh sáng Phục sinh đánh bại" . Niềm tin ban sơ này của Gioan dần dần được củng cố và hoàn thiện. Thánh Phaolô đã nói "Nếu Chúa không phục sinh, thì lời rao giảng của chúng tôi trống rỗng và cả niềm tin của anh em cũng trống rỗng".

Theo tài liệu, khi biết các đạo trưởng người Do Thái muốn giết Chúa. Tổng trấn Philato thất vọng truyền lấy nước rửa tay (?)và nói: "Ta sạch tội về máu người đạo đức này". Nhưng người Do Thái đã minh định rằng: "Ngài cứ yên tâm. Sau nầy máu nó có đổ trên đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi, chúng tôi cam chịu... ". Nhìn lại lịch sử người Do Thái đã mất nước, sống lang thang xứ người. Cách đây khoảng 60 trước, hơn 6 triệu người Do Thái vô tội đã bị Hitler ra lệnh tàn sát. Và ngày nay, dân Do Thái đã có lại tổ quốc, nhưng

với chiến tranh và khủng bố liên miên, máu dân Do Thái vẫn còn tiếp tục chảy. Vì tội phản Chúa như đã "ghi chép" trong Thánh kinh "?".

Nhìn người chợt nghĩ đến mình, dân Việt có bị "tội" gì không? Mà hơn 1 thế kỷ qua cũng đã trải qua bao cảnh đoạn trường, Không đánh giặc ngoại xâm, thì cốt nhục tương tàn, máu đổ thịt rơi... Kết thúc cuộc nội chiến Nam - Bắc vừa qua, hơn 3 triệu người đã chết. Hòa bình mà sao máu dân Việt vẫn tiếp tục rỉ? Hơn 3 triệu người Việt đã phải chọn đời sống lưu lạc khắp năm châu. Cho đến hôm nay, hơn 1/4 thế kỷ đã qua, đất nước trên lý thuyết đã không còn chiến tranh, nhưng một số người Việt vẫn còn tìm cách dựng ra "kẽ thù", dựa vào những lý do "phi nhân, phi lý" để tiếp tục áp bức, hà hiếp và giết hại những người cùng chung nòi giống. Giai cấp thống trị của VN, hiện giờ, nếu đem so sánh, thì cũng chẳng khá gì hơn phong kiến Tàu, thực dân Pháp. Và điều tủi nhục và uất ức nhất cho dân Việt là những người nắm quyền, tuy chung nòi giống Tiên Rồng, nhưng cách suy nghĩ, đường lối hành xử ... để cai trị đất nước chẳng khác mấy so với những thái thú Tàu, toàn quyền Pháp... ngày xưa. Không biết cho đến khi nào dân Việt mới có thể ngẩng đầu hãnh diện với niềm tự hào (thực sự) mình là người Việt Nam?

Hàng năm, vào khoảng thời điểm này, các tín đồ Cơ đốc giáo đang ở trong mùa Chay (40 ngày trước Lễ Phục Sinh -16/4/2006-). Mùa Chay, như Đức Giáo Hoàng Benedict XVI ghi nhận là "thời gian chay tịnh, thống hối và suy tư về chính bản thân, trong sự xác tín rằng cuộc chiến chống lại tội lỗi chưa kết thúc, bởi vì cám dỗ vẫn là một thực tại hàng

ngày và mỗi người đều cảm nghiệm sự dòn mỏng và ảo tưởng của mình." Về ý nghĩa thì cả hai ngày lễ Giáng Sinh và Phục Sinh đều ca tụng sự sống, nhưng mỗi lễ một cách. Giáng Sinh "cử hành" sự sống ở điểm khởi đầu đầy tiềm năng và hy vọng, Phục Sinh "cử hành" sự sống ở độ chín sung mãn cuối cùng. Mầm non nay đã là cây sum sê hoa trái. Vì thế niềm vui Phục Sinh mang tính khải hoàn. Một số các biểu tượng quen thuộc cho lễ Phục Sinh như lửa phục sinh (easter fire), nến phục sinh (easter candle), trứng phục sinh (easter egg), thỏ phục sinh (easter bunny). Thỏ và trứng làm bằng chocolate được bày bán ở các siêu thị và có lẽ đây là hai hình ảnh quen thuộc nhất trong mùa Phục Sinh. Mùa xuân cũng đang về thăm các xứ lạnh miền ôn đới như Bắc Mỹ, Bắc Âu. Thời tiết đã bắt đầu ấm hơn và ngày dường như cũng bắt đầu dài hơn đêm. Nhìn cuộc sống vật chất đầy đủ, quyền làm người được tôn trọng và trình độ dân trí cao của dân chúng ở các nước Tây phương mà thầm mơ ước, một ngày mai tươi sáng hơn cho quê cha đất tổ Việt Nam.

Chúc tất cả mọi người một "Happy Easter".

Lý Lạc Long

(TTL/TCT/MAI/29/3/06)

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.
Đánh máy: Lý Lạc Long
Nguồn: Vietnamthuquan-TVonline
Được bạn: TTL đưa lên
vào ngày: 24 tháng 4 năm 2006